

A személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 37. cikkében előírt értesítések

A tagállamok számára biztosított az a lehetőség, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget – 21. cikk c) pont

(2008/C 18/03)

BELGIUM

E kötelezettséget a külföldiek belépéséről, tartózkodásáról, letelepedéséről és kitoloncolásáról szóló, 1981. október 8-i királyi rendelet 38. szakasza tartalmazza:

„A 15 év feletti külföldi köteles mindig tartózkodási engedélyt, letelepedési engedélyt vagy egyéb tartózkodási okmányt magánál tartani, és azt az illetékes hatóság tisztviselőjének felszólítására bemutatni.”

BULGÁRIA

A meghatározott okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget a bolgár személyazonosító okmányokról szóló törvény, valamint az uniós polgároknak és családtagjaiknak a Bolgár Köztársaságba való beutazásáról, tartózkodásáról és kiutazásáról szóló törvény szabályozza:

1. *A bolgár személyazonosító okmányokról szóló törvény*

6. cikk: „A polgárok a jogszabály által felhatalmazott tisztviselők felszólítására igazolják személyazonosságukat.”

29. cikk (1) bekezdés: „A Bulgáriában élő bolgár állampolgár a 14. életévének betöltését követő 30 napon belül személyazonosító igazolványt kérelmez.”

55. cikk (1) bekezdés: „A 14. életévét betöltött azon külföldi, aki számára a Bolgár Köztársaságban 3 hónapos vagy ennél hosszabb tartózkodást engedélyeztek, a külföldi állampolgárok számára kiadott bolgár személyazonosító okmányt kap.”

57. cikk (1) bekezdés: „A külföldiek számára kiadott bolgár személyazonosító okmányok – a külföldiek nemzetközi úti okmányával együtt – a Bolgár Köztársaság területén belül érvényesek.”

57. cikk (2) bekezdés: „Azon hontalan személyek és külföldiek, akik a menedéjogról és a menekültekről szóló törvény alapján védelmet kértek, vagy akik számára ilyen védelmet nyújtottak, személyazonosságukat kizárólag bolgár személyazonosító okmánnyal igazolhatják.”

58. cikk: „A legfeljebb 3 hónapig a Bolgár Köztársaság területén tartózkodó külföldiek személyazonosságukat azzal a nemzetközi úti okmánnyal igazolják, amellyel az országba beléptek, kivéve azon külföldieket, akik ideiglenes menekültigazolvánnyal rendelkeznek.”

2. *Az Európai Unió polgárainak és családtagjaiknak a Bolgár Köztársaságba való beutazásáról, tartózkodásáról és kiutazásáról szóló törvény*

4. cikk (1) bekezdés: „Az Európai Unió polgárai személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel léphetnek be, illetve hagyhatják el a Bolgár Köztársaság területét.”

CSEH KÖZTÁRSASÁG

A külföldieknek a Cseh Köztársaság területén való tartózkodásáról szóló 326/1999 sz. törvény 103. §-ának d) pontja kimondja, hogy a külföldiek a rendőrség felszólítására kötelesek bemutatni úti okmányukat (személyazonosító igazolványukat). Az említett törvény szerint a külföldi a rendőrség felszólítására köteles bemutatni úti okmányát.

DÁNIA

A külföldiekről szóló törvény 39. szakaszának (1) bekezdése szerint a külföldinek – az országba való beutazás, tartózkodás vagy kiutazás esetén – útlevéllel vagy úti okmánnyal kell rendelkeznie, és a 39. szakasz (3) bekezdésének 1. pontja szerint az országban tartózkodó külföldi az útlevélet vagy úti okmányt a hatóságok felszólítására köteles bemutatni.

A 39. szakasz (4) bekezdésének 1. pontja szerint a skandináv országok állampolgárai mentesülnek e kötelezettségek alól, és ugyanezen szakasz 2. pontja pedig kimondja, hogy az integrációs miniszter más külföldieket is mentesíthet azon kötelezettség alól, hogy útlevelüket vagy egyéb úti okmányukat maguknál tartsák (lásd a külföldiekről szóló rendelet 5. szakaszának (2) bekezdését). A külföldiekről szóló rendelet 5. szakaszának (2) bekezdése alapján elfogadott rendelkezéseket évente egyszer a dán Hivatalos Közlönyben (*Statstidende*) teszik közzé.

NÉMETORSZÁG

A tartózkodási törvény 3. §-ának (1) bekezdése, 13. §-a (1) bekezdésének második mondata, valamint 48. és 82. §-a:

3. § *Útlevel-kötelezettség*

(1) Külföldiek csak akkor utazhatnak be a Szövetségi Köztársaság területére, vagy tartózkodhatnak a területén, ha rendelkeznek elismert és érvényes útlevelemmel vagy azt helyettesítő okmánnyal, amennyiben nem mentesíti őket jogszabály az útlevel-kötelezettség alól.

(2) A Szövetségi Belügyminisztérium vagy az általa kijelölt szerv indokolt esetekben kivételesen felmentést adhat az útlevel-kötelezettség alól a külföldiek beutazását megelőzően, a határátlépést és az ezt követő, legfeljebb hat hónapos időtartamú tartózkodást illetően.

13. § *Határátlépés*

(1) A Szövetségi Köztársaság területére való beutazás és a területéről való kiutazás csak a megnyitott határátkelőhelyeken és azok hivatalos nyitvatartási ideje alatt történhet, amennyiben más jogszabály vagy államközi megállapodás alapján nem engedélyeztek kivételeket ezalól. A külföldiek kötelesek beutazáskor és kiutazáskor elismert és érvényes útlevelet vagy a 3. § (1) bekezdése szerinti helyettesítő okmányt maguknál tartani, és kötelesek magukat a határforgalom rendőri ellenőrzésének alávetni.

(2) Egy külföldi akkor utazott be egy megnyitott határátkelőhelyen, amikor átlépte a határt és áthaladt a határátkelő állomáson. Amennyiben a határforgalom rendőri ellenőrzésével megbízott hatóságok engedélyezik egy külföldi számára, hogy egy bizonyos, átmeneti cél érdekében azelőtt áthaladjon a határátkelőhelyen, hogy döntés született volna visszairányítását illetően (e törvény 15. § -a, a menekültügyi eljárásról szóló törvény 18. és 18a. § -a), vagy ezen intézkedés előkészítése, biztosítása vagy végrehajtása folyamán, akkor nem valósul meg az 1. mondat értelmében vett beutazás mindaddig, amíg a hatóságok számára lehetséges a külföldi tartózkodásának ellenőrzése. Egyébként a külföldi beutazott, ha átlépte a határt.

48. § *Okmányokkal kapcsolatos kötelezettségek*

(1) A külföldi köteles az e törvény végrehajtásával megbízott hatóságok kérésére útlevelet, útlevelet helyettesítő okmányát vagy igazolványt helyettesítő okmányát, valamint tartózkodási engedélyt vagy a kiutasítás felfüggesztéséről szóló igazolást bemutatni, kiszolgáltatni és átmenetileg átadni, amennyiben ez szükséges az e törvényben előírt intézkedések végrehajtásához vagy biztosításához.

(2) Azon külföldi, aki nem rendelkezik útlevelemmel, és ilyet elvárható módon igényelni sem tud, eleget tesz az

igazolványkötelezettségnek a tartózkodási engedélyről vagy a kiutasítás felfüggesztéséről szóló igazolással, amennyiben ez az okmány tartalmazza tulajdonosa személyi adatait és fényképét, valamint igazolványt helyettesítő okmánynak minősül.

(3) Amennyiben a külföldi nem rendelkezik érvényes útlevelemmel vagy ezt helyettesítő okmánnyal, köteles együttműködni azonosító iratainak beszerzésében, valamint köteles minden olyan, birtokában lévő okmányt vagy egyéb iratot az e törvény végrehajtásával megbízott hatóságok kérésére bemutatni, kiszolgáltatni és átadni, amelyek hozzájárulhatnak személyazonosságának és állampolgárságának megállapításához, valamint egy másik országba történő kiutasításának megállapításához és érvényesítéséhez. Amennyiben a külföldi nem teljesíti az 1. mondat szerinti kötelezettségét, és ténylegesen fennáll annak gyanúja, hogy rendelkezik ilyen iratokkal, akkor ő és magánál tartott dolgai átvizsgálhatóak. A külföldinek alá kell vetnie magát az intézkedésnek.

82. § *A külföldi együttműködése*

(1) A külföldi köteles érdekeinek és a számára előnyös körülményeknek – amennyiben ezek nem köztudomásúak vagy ismertek – ellenőrizhető körülményekre való hivatkozással haladéktalanul érvényt szerezni, és a személyes viszonyaira vonatkozó szükséges igazolásokat, egyéb szükséges iratokat és engedélyeket, valamint minden egyéb olyan igazolást, ami rendelkezésére áll, haladéktalanul bemutatni.

Az idegenrendészeti hivatal a fentiek teljesítésére megfelelő határidőt állapíthat meg. A határidő lejártá után érvényesített körülmények és bemutatott igazolások figyelmen kívül hagyhatók.

(2) A jogorvoslati eljárásban az (1) bekezdés megfelelően alkalmazandó.

(3) A külföldit tájékoztatni kell az (1) bekezdés szerinti kötelezettségeiről, valamint e törvény szerinti lényeges jogairól és kötelezettségeiről, különösen a 44a., 48., 49. és 81. §-ból eredő kötelezettségeiről, és a 11. § (1) bekezdésének harmadik mondata szerinti kérelmezési lehetőségéről. Határidő megállapítása esetén tájékoztatni kell a határidő-mulasztás következményeiről.

(4) Amennyiben e törvény és más törvények idegenrendészeti rendelkezései alapján intézkedések előkészítése és végrehajtása válik szükségessé, elrendelhető, hogy a külföldi az illetékes hatóságnál, illetve azon állam képviselőjénél, melynek állampolgárságát vélhetően viseli, személyesen megjelenjen, továbbá elrendelhető, hogy orvosi vizsgálatra kerüljön sor utazási alkalmasságának megállapítása céljából. Amennyiben a külföldi nem teljesíti az 1. mondat szerinti rendelkezést, azt kényszer

útján is foganatosítani lehet. A szövetségi rendészeti törvény 40. §-ának (1) és (2) bekezdése, a 41. § és a 42. § (1) bekezdésének első és harmadik mondata megfelelően alkalmazandó.

ÉSZTORSZÁG

A személyazonosító okmányokkal kapcsolatos követelményről, valamint az okmányok érvényességéről és ellenőrzéséről a személyazonosító okmányokról szóló törvény (közzétéve: Riigi Teataja (Állami Közlöny) I 1999., 25., 365.; 2006., 29., 221.) 5–8. cikke, 17. cikke és 18. cikkének (1) bekezdése rendelkezik.

Az államhatár átlépésekor a személyazonosító okmány bemutatásának kötelezettségéről az államhatarról szóló törvény (közzétéve: Riigi Teataja (Állami Közlöny) I 1994., 54., 902.; 2006., 26., 191.) 11. cikkének (1) és (2) bekezdése rendelkezik.

A külföldiek bejelentkezéséről és ellenőrzéséről a külföldiekről szóló törvény (közzétéve: Riigi Teataja (Állami Közlöny) I 1993., 44., 637.; 2007., 9., 44.) 15. cikke és 15. cikkének (1) bekezdése rendelkezik.

GÖRÖGORSZÁG

A harmadik országbeli állampolgár külföldieknek az iratok és okmányok birtoklására vagy maguknál tartására vonatkozó kötelezettségét a 3386/2005 törvény 6. és 8. cikke mondja ki, amely törvény a külföldiek Görögországba való belépését és tartózkodását szabályozza. Így a 6. cikk (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy a Görögországba belépő harmadik országbeli állampolgárok kötelesek útlevélet és vízumot maguknál tartani, feltéve hogy ezt hatályos nemzetközi egyezmény, a közösségi jog vagy nemzeti rendelkezések előírják. Továbbá a 3386/2005 törvény 8. cikkének (2) bekezdése megtiltja a harmadik országbeli állampolgárok Görögországba való belépését, amennyiben nem rendelkeznek útlevéllel vagy más, a származási országukba vagy a tranzitországba való visszatérésüket biztosító úti okmánnyal, valamint az utazásuk célját igazoló szükséges dokumentumokkal.

SPANYOLORSZÁG

A spanyol jogrendszer a spanyol állampolgárok és a külföldiek részére egyaránt előírja a személyazonosító okmányok maguknál tartására és bemutatására vonatkozó kötelezettséget. E két szabályt a következő jogszabályok tartalmazzák:

a) a spanyol állampolgárok esetében:

A nemzeti személyazonosító igazolvány és elektronikus aláírási igazolványai kiadásáról szóló, 2005. december 23-i 1553/2005 királyi rendelet 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

1. „A 14. életévüket betöltött spanyol állampolgárok kötelesek kérelmezni a nemzeti személyazonosító igazolványt.”
2. „A nemzeti személyazonosító igazolvány kérelmezésére kötelezett személyek ezenkívül a hatóság vagy képviselője felszólítására kötelesek azt bemutatni.”

A polgárok biztonságának védelméről szóló, 1992. február 21-i 1/1992 organikus törvény 9. cikke rögzíti a spanyol állampolgárok azon jogát, hogy 14. életévük betöltésekor nemzeti személyazonosító igazolványt kapjanak, valamint az ezen igazolvány kérelmezésére vonatkozó kötelezettségüket.

Az említett organikus törvény 20. cikke feljogosítja a biztonsági szolgálatok és a biztonsági szervek tagjait, hogy bűncselekmények megelőzése és felderítése céljából felkérjék a személyeket az utcán személyazonosságuk igazolására. Ellenállás vagy megtagadás esetén a büntető törvénykönyv és a büntetőeljárás törvény rendelkezései alkalmazandók.

b) külföldiek esetében:

A 2000. december 22-i 8/2000 organikus törvénnyel módosított, a Spanyolországban tartózkodó külföldiek jogairól, szabadságairól és társadalmi integrációjáról szóló, 2000. január 11-i 4/2000 organikus törvényt módosító 2003. november 20-i 14/2003 organikus törvény 4. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a Spanyolországban tartózkodó külföldiek személyazonosságukat és spanyolországi jogi helyzetüket igazoló okmányokat kötelesek maguknál tartani.

„A spanyol területen tartózkodó külföldiek joga és kötelezettsége, hogy a származási ország vagy az érkezésük szerinti ország illetékes hatóságai által kiállított személyazonosító okmányokat, valamint a spanyolországi helyzetüket igazoló dokumentumokat maguknál tartsák.”

A Spanyolországban tartózkodó külföldiek jogairól, szabadságairól és társadalmi integrációjáról szóló, 2000. január 11-i 4/2000 organikus törvényt végrehajtó rendeletek elfogadásáról szóló, 2004. december 30-i 2393/2004 királyi rendelet 100. cikkének (2) bekezdése kimondja:

„A külföldiek a hatóságok vagy képviselőik felszólítására kötelesek bemutatni a személyazonosságukat és spanyolországi jogi helyzetüket igazoló okmányokat.”

A polgárok biztonságának védelméről szóló, 1992. február 21-i 1/1992 organikus törvény 11. cikke kimondja, hogy a spanyol területen tartózkodó külföldiek kötelesek maguknál tartani a személyazonosságukat és spanyolországi jogi helyzetüket igazoló okmányokat.

FRANCIAORSZÁG

A francia jog e kötelezettséget a külföldiek belépéséről és tartózkodásáról, valamint a menedéjogról szóló törvény (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile, CESEDA) L.611-1. cikkében írja elő, amely kimondja, hogy – a személyazonosság ellenőrzése előtt, illetve azt követően is – a külföldi állampolgárságú személyeknek be kell tudni mutatniuk a francia területen való utazásra vagy tartózkodásra jogosító iratokat vagy okmányokat a bűnügyi rendőrség tisztviselői felszólítására, valamint utóbbiak felügyelete alatt a rendőrök vagy helyettes rendőrök felszólítására is.

OLASZORSZÁG

A nemzeti jog az 1931. június 18-i 773. számú „Testo Unico Leggi di Pubblica Sicurezza” (T.U.L.P.S.) 3. cikkében lehetővé teszi a személyazonosító okmánnyal való rendelkezést. Az említett cikk kimondja, hogy: „a Belügyminisztérium által meghatározott mintával összhangban a polgármester személyazonosító igazolványt ad ki a településen lakóhellyel rendelkező 15. életévüket betöltött személyeknek, amennyiben ezt kérelmezik”.

A személyazonosító okmány magánál tartására vonatkozó kötelezettséget illetően a fent említett T.U.L.P.S. 4. cikke kimondja, hogy a rendőrség a hatáskörén belül elrendelheti, hogy valamely veszélyes vagy gyanús személy kérelmezzen személyazonosító igazolványt, és azt a rendőrség tisztviselőinek felszólítására bármikor mutassa be.

E cikkek megvizsgálását követően megállapítható, hogy a fent említett okmány magánál tartására vonatkozó kötelezettség kizárólag a veszélyes vagy gyanús személyekre vonatkozik; a többi (nem veszélyes és nem gyanús) személyek a büntető törvénykönyv 651. cikke alapján kizárólag arra kötelesek, hogy a tisztviselő felszólítására személyazonosságukat, családi állapotukat vagy személyes minőségüket illetően információkkal szolgáljanak.

Az országban jogszerűen tartózkodó külföldi jogosult azon település nyilvántartási hivatala általi nyilvántartásba vételre, ahol lakóhellyel rendelkezik, és arra, hogy kiutazásra nem jogosító személyazonosító igazolvánnyal rendelkezzen.

CIPRUS

Az 562/2006/EK rendelet kimondja, hogy a határellenőrzés megszüntetése a belső határokon nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy jogszabályban írják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget.

A Ciprusi Köztársaság nemzeti joga tartalmaz ilyen rendelkezést. Az állampolgárok nyilvántartásba vételéről szóló 2006. évi törvény (L.13(I)/2006) értelmében a rendőrség szolgálatot teljesítő bármely tagja, a nyilvántartó hatóság bármely tagja vagy a Migrációs és Polgári Nyilvántartási Osztály vezetője által írásban felhatalmazott bármely más személy bárkit felszólíthat személyazonosító igazolványa bemutatására. Amennyiben e személy a megállapított határidőn belül ezt elmulasztja, bűncselekményt követ el, és legfeljebb egy év szabadságvesztés-büntetésre vagy legfeljebb ezer font pénzbüntetésre vagy szabadságvesztés-büntetésre és pénzbüntetésre is ítéltető. Továbbá a rendőrségről szóló törvény (L.73(I)/2004) 28. szakasza szerint a rendőrség bármely tagja megállíthat, feltartóztathat és átkutathat olyan személyt, i. aki valamely cselekményt vagy tettet követ el; ii. aki feltehetőleg valamilyen cselekményt vagy tettet követ el, vagy valamely dolog birtokában van; vagy iii. aki valamely hatályos jogszabály rendelkezései értelmében engedélyhez kötött dolog birtokában van, és felszólíthatja e személyt az engedély bemutatására.

LETTORSZÁG

A Lett Köztársaság Miniszteri Kabinetének 2002. november 4-i 499. sz. rendelete – „A Lett Köztársaság határ menti területéről és határrendszeréről szóló rendelet” – kimondja, hogy a 15. életévüket betöltött személyek a Lett Köztársaság államhatára mentén a határ menti területen (az államhatártól számított legfeljebb 2 km-es sávban) való tartózkodás esetén kötelesek személyazonosító okmányt maguknál tartani. Egyéb esetekben a Lett Köztársaság jogszabályai nem követelik meg, hogy a személyek állandóan tartsanak maguknál személyazonosító okmányt.

LITVÁNIA

A litván jogszabályok értelmében a litván állampolgárok és az uniós polgárok nem kötelesek személyazonosító iratokat és okmányokat maguknál tartani.

Az államhatárról és annak védelméről szóló törvény 17. cikkének (5) bekezdése szerint a határ menti övezetben valamennyi polgár köteles személyazonosító okmányt magánál tartani.

A 16. életévét betöltött valamennyi litván állampolgárnak kapnia kell, illetve rendelkeznie kell nemzeti személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevéllel. A külföldiek jogállásáról szóló törvény szerint valamennyi uniós polgárnak rendelkeznie kell személyazonosító okmánnyal, és valamennyi harmadik országbeli állampolgár köteles személyazonosító okmánnyal rendelkezni, és azt magánál tartani.

LUXEMBURG

A külföldiek kötelesek tartózkodási engedélyüket mindig maguknál tartani.

MAGYARORSZÁG

A külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény 61. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a külföldi – a hatóságok felhívására – köteles úti okmányát, tartózkodási engedélyt vagy személyazonosító igazolványát felmutatni.

MÁLTA

Megjegyzendő, hogy a bevándorlási törvény (217. fejezet) jelenleg előírja az útlevelek vagy más megfelelő okmányok belépési ponton való bemutatásának kötelezettségét. Nincs azonban olyan jogi rendelkezés, amely előírná, hogy ezen okmányokat a személyek mindig kötelesek maguknál tartani.

A gyakorlatban azonban a nemzeti hatóságok szükség esetén felszólíthatják a harmadik országbeli állampolgárokat a megfelelő okmányok bemutatására. Ezért tehát kívánatos, hogy e személyek a máltai tartózkodásuk alatt mindig tartsák maguknál ezen okmányokat.

HOLLANDIA

Hollandiában a személyazonosítás kötelezettségéről szóló törvény [*Wet op de identificatieplicht*] szerint a 14. életévüket betöltött személyek ellenőrzés céljából kötelesek első felszólításra igazolni személyazonosságukat (a személyazonosítás kötelezettsége). Ugyanez vonatkozik a külföldiekre is.

A külföldiekről szóló rendelet [*Vreemdelingenbesluit* vagy „Vb”] 4.21. cikke határozza meg azon okmányokat, amelyekkel a személyek Hollandiában igazolhatják a magukat a külföldiekről szóló törvény 50.1. szakasza értelmében. E cikk megkülönbözteti a személyek következő csoportjait:

- határozott vagy határozatlan időtartamra szóló tartózkodási engedély alapján jogszerűen tartózkodó külföldiek,
- közösségi polgárként jogszerűen tartózkodó külföldiek,
- azon személyek, akik meghatározott időtartamra kérelmeztek a menedékkérők tartózkodási engedélyét,
- a felsoroltakon kívüli egyéb külföldiek.

Konkrétan a következő kategóriák érintettek:

- a) az ideiglenes vagy állandó tartózkodási engedély alapján jogszerűen tartózkodó külföldiek (a külföldiekről szóló törvény 8. szakaszának a)–d) pontja), akik a külföldiekről szóló rendelet 7a–7d. függelékével összhangban személyazonosító okmányként külön tartózkodási okmányt kaptak;
- b) az EU/EGT és Svájc azon állampolgárainak, akik a külföldiekről szóló törvény 8.e. szakasza értelmében jogszerűen tartózkodnak, érvényes nemzeti útlevéllel vagy érvényes személyazonosító igazolvánnyal kell rendelkezniük. A külföldiekről szóló törvény 8.e. szakasza értelmében az EU/EGT állampolgárainak családtagjaként jogszerűen tartózkodó, de eltérő állampolgárságú külföldiek esetében:
 - a szükséges beutazó vízumot tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, amennyiben az országba való belépés óta három hónapnál kevesebb idő telt el,
 - a beléptető bélyegzőt tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, amennyiben a belépéshez nincs szükség vízumra, és az országba való belépés óta három hónapnál kevesebb idő telt el,
 - az illetékes hatóságok nyilatkozatát tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, miszerint kérelmeztek a tartózkodási kártyát, feltéve hogy a nyilatkozat adása óta hat hónapnál kevesebb idő telt el,
 - a külföldiekről szóló rendelet 7e. függeléke szerinti tartózkodási kártya;
- c) azok a külföldiek, akik kérelmet nyújtottak be a menedékkérők meghatározott időtartamra szóló tartózkodási engedélye iránt, a külföldiekről szóló rendelet 7f. függelékével összhangban személyazonosító okmányt kapnak a befogadó központban;

- d) a külföldiekről szóló törvény 8j. szakasza értelmében jogszerűen tartózkodó olyan külföldiek, akiknek a kiutastása a külföldiekről szóló törvény 64. szakasza értelmében akadályokba ütközik, valamint a kiutazási haladék következtében jogszerűen tartózkodó személyek személyazonosítás céljából a külföldiekről szóló rendelet 7f2. függeléke szerinti tartózkodási okmányt (W2. okmány) kapnak, amennyiben még nem rendelkeznek határátlépésre jogosító érvényes okmánnyal;
- e) az emberkereskedelem (feltételezett) áldozatai, akik a Vw. 8.k. szakasza szerint jogszerű tartózkodási hellyel rendelkeznek, a külföldiekről szóló rendelet 7f2. függeléke szerinti tartózkodási okmányt (W2. okmány) kapnak, amennyiben még nem rendelkeznek határátlépésre jogosító érvényes okmánnyal;
- f) a kísérő nélküli külföldi kiskorúak, akik a korlátozásokra is figyelemmel korábban kiadott tartózkodási engedélyük érvényességének meghosszabbítására vagy módosítására irányuló kérelmük tárgyában hozandó határozatot várják, a külföldiekről szóló rendelet 7f2. függeléke szerinti tartózkodási okmányt (W2. okmány) kapnak, amennyiben még nem rendelkeznek határátlépésre jogosító érvényes okmánnyal;
- g) egyéb külföldiek.

Egyéb külföldiek esetében a megfelelő személyazonosító okmány a Vb. által a Hollandiában való belépéshez előírt határátlépésre jogosító érvényes okmány, vagy érvényes vízumot tartalmazó, határátlépésre jogosító érvényes okmány. A Hollandiába való belépéshez szükséges, határátlépésre jogosító okmányokat a Vb. 2.3. cikke határozza meg. E rendelkezés nem csak azon külföldiekre alkalmazandó, akik meghatározott időre tartózkodási jogot kaptak, hanem az országban jogellenesen tartózkodó külföldiekre is. A W2. okmány csak rendkívüli esetekben adható ki, szem előtt tartva különösen azt, hogy az érintett fél már mentesült az útlevél-kötelezettség alól.

A Vb. 2.4. cikkében foglalt különös szabály a tranzitutasokra alkalmazandó. A valamely más schengeni tagállam által kiadott tartózkodási okmánnyal rendelkező külföldiek vonatkozásában az álláspont az, hogy e személyek a schengeni területen legfeljebb három hónapig vízum nélkül szabadon mozoghatnak. Ilyen esetekben érvényes úti okmánnyal kell rendelkezniük.

A külföldiekről szóló törvény 50. szakasza

(1) A határellenőrzésért felelős tisztviselők és a külföldiek felügyeletével megbízott tisztviselők feltartóztathatják a személyeket személyazonosságuk, állampolgárságuk és tartózkodási joguk megállapítása érdekében olyan tények és körülmények alapján, amelyek objektíve a jogellenes tartózkodás ésszerű gyanúját keltik, vagy annak érdekében, hogy fellépjenek a határátlépést követő jogellenes tartózkodással szemben. A magát holland állampolgárnak valló, de ezt bizonyítani nem tudó személy a (2) és (5) bekezdésben foglalt kényszerítő intézkedéseknek vethető alá. Azon okmányokat, amelyeket a külföldi köteles magánál tartani személyazonossága, állampolgársága és tartózkodási joga megállapítása érdekében, tanácsi rendelet határozza majd meg.

(2) Amennyiben nem lehet megállapítani a feltartóztatott személy személyazonosságát, e személy kihallgatás céljából erre kijelölt helyre vihető. E személy ott legfeljebb hat órán át tartható, feltéve hogy ezen időtartam nem foglalja magában az éjfél és reggel 9 óra közötti időszakot.

(3) Amennyiben a feltartóztatott személy személyazonossága rögtön megállapítható, és úgy tűnik, hogy e személy nem jogosult tartózkodásra, vagy ha jogszerű tartózkodása nem nyilvánvaló azonnal, úgy kihallgatás céljából erre kijelölt helyre vihető. E személy ott legfeljebb hat órán át tartható, feltéve hogy ezen időtartam nem foglalja magában az éjfél és reggel 9 óra közötti időszakot.

(4) Amennyiben továbbra is alappal feltételezhető, hogy a feltartóztatott személy nem jogosult tartózkodásra, a (2) és (3) bekezdésben foglalt időtartamot a királyi Marechaussee parancsnoka vagy a személy tartózkodási helye szerint illetékes rendőrkapitány a vizsgálat érdekében legfeljebb 48 órával meghosszabbíthatja.

(5) Az (1) bekezdésben foglalt tisztviselők jogosultak a feltartóztatott személynek, ruházatának és tárgyainak átkutatására.

(6) Az e szakasz említett bekezdéseinek alkalmazásával kapcsolatos részletesebb szabályokat tanácsi rendelet határozza meg.

A külföldiekről szóló 2000. évi rendelet 4.21. cikke

(1) A törvény 50.1. szakaszának utolsó mondatában meghatározott okmányok a következők:

- a) a törvény 8.a–8.d. szakasza értelmében jogszerűen tartózkodó külföldiek esetében: az illetékes hatóságok által kiállított, a jogszerű tartózkodást igazoló okmány, amelynek mintáját miniszteri rendelet határozza meg;
- b) a törvény 8.e. szakasza értelmében jogszerűen tartózkodó külföldiek esetében: érvényes nemzeti útlevél vagy érvényes személyazonosító igazolvány, amennyiben e személyek a 8.7.1. szakaszban foglalt valamely állam állampolgárai, vagy amennyiben nem ilyen állampolgárok:

1. a szükséges beutazó vízumot tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, amennyiben az országba való belépés óta három hónapnál kevesebb idő telt el;
2. a beléptető bélyegzőt tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, amennyiben a belépéshez nincs szükséges vízumra, és az országba való belépés óta három hónapnál kevesebb idő telt el;
3. az illetékes hatóságok nyilatkozatát tartalmazó érvényes nemzeti útlevél, miszerint kérelmezték a tartózkodási kártyát, feltéve hogy a nyilatkozat adása óta hat hónapnál kevesebb idő telt el;

4. a 8.13. szakasz (5) bekezdése vagy a 8.20. szakasz (1) bekezdése szerinti, az illetékes hatóságok által kiadott tartózkodási okmány;

- c) azon külföldiek esetében, akik kérelmet nyújtottak be a törvény 28. szakasza szerinti, a menedékkérők meghatározott időtartamra szóló tartózkodási engedélye iránt: az illetékes hatóságok által kiállított, ezt igazoló okmány, amelynek mintáját miniszteri rendelet határozza meg;
- d) a c. pontban foglaltakon kívüli olyan külföldiek esetében, akik a törvény 8. szakaszának f), g), h), j) vagy k) pontja értelmében jogszerűen tartózkodnak, és nem rendelkeznek a törvény értelmében határátlépésre jogosító érvényes okmánnyal: az illetékes hatóságok által kiállított okmány, amelynek mintáját miniszteri rendelet határozza meg, és amely a 4.29. szakasz (3) bekezdése szerinti pótlapot tartalmaz, amelyre feljegyzik a tartózkodási jogot;
- e) egyéb külföldiek esetében: a törvény értelmében a Hollandiába való belépéshez szükséges, határátlépésre jogosító érvényes okmány, vagy határátlépésre jogosító olyan okmány, amely tartalmazza a szükséges vízumot vagy a tartózkodási jogra vonatkozó bejegyzést.

(2) A 12 év alatti gyermekek számára kizárólag az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett okmányokat állítják ki, kivéve ha a miniszter véleménye szerint ésszerű érdekük fűződik ahhoz, hogy más okmányt kapjanak.

(3) Az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett okmányok bejegyzést tartalmaznak arról, hogy a külföldi jogosult-e munkavállalásra, és hogy az adott munkához szükséges-e munkavállalási engedély a külföldiek munkavállalásáról szóló törvény [Wet arbeid vreemdelingen] értelmében.

(4) Amennyiben az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában említett külföldi állampolgár Hollandiában való tartózkodása a 3.4. szakasz (4) bekezdésében meghatározott valamely korlátozásnak van alávetve, az okmányba a következő bejegyzést teszik: „állami források igénybevétele következményekkel járhat a tartózkodási jogra nézve” [„beroep op de publieke middelen kan gevolgen hebben voor verblijfsrecht”].

AUSZTRIA

Az osztrák állampolgárok útlevélrendszeréről szóló szövetségi törvény (1992. évi útlevéltörvény) 2. §-a, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny (BGBl.) 1992/839, a BGBl. I 2006/44 szerinti változatban

Az országba való beutazás és kiutazás:

(1) Kormányközi megállapodások vagy eltérő nemzetközi gyakorlatok hiányában az osztrák állampolgárok (állampolgárok) érvényes úti okmánnyal (útlevél vagy útlevelet helyettesítő okmány) léphetnek be a Szövetségi Köztársaság területére vagy hagyhatják el azt. A 24. § (1) bekezdése szerinti felelősségének sérelme nélkül, nem tagadható meg azon állampolgár beléptetése, aki nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal, azonban valószínűsíteni tudja állampolgárságát és személyazonosságát.

(2) Amennyiben a Szövetségi Kormány az osztrák szövetségi alkotmány (B-VG) 66. cikkének (2) bekezdése alapján kormányközi megállapodásokat köthet, úgy jogosult arra is, hogy a külföldi utazás megkönnyítése érdekében olyan nemzetközi megállapodásokat kössön, amelyek lehetővé teszik az állampolgárok számára, hogy az (1) bekezdésben említettekén kívüli más okmányokkal is külföldre utazhassanak, illetve a Szövetségi Köztársaság területére beutazhassanak. Amennyiben e megállapodások az Osztrák Köztársaság szomszédos államainak határ menti területeire való utazás megkönnyítését célozzák, úgy előírhatják, hogy e könnyítések kizárólag azon állampolgárokra alkalmazandók, akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a köztársaság határ menti területén van.

Az útlevéltörvény 2. §-ának (2) bekezdése szerinti megállapodások

- Megállapodás az Osztrák Köztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság között a kishatárforgalomról (jelenleg a Szlovén Köztársaság), Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny 379/1968 sz., a Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny 143/1996 száma szerinti változatban – lásd a 3., 4. és 7. cikket (jelenleg felülvizsgálat alatt).
- Megállapodás az Osztrák Köztársaság és a Svájci Állam-szövetség között a személyek kishatárforgalom keretében történő határátlépésének szabályozásáról, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny 164/1974 sz. – lásd a 2–4. és a 7–9. cikket.

Az idegenrendészeti eljárásról, az okmányok külföldiek számára történő kiadásáról és a beléptetési okmányok kiállításáról szóló osztrák szövetségi törvény 15. §-a (2005. évi idegenrendészeti törvény – FPG), Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny I 100/2005 szám

A Szövetségi Köztársaság területére való jogszerű beutazás feltétele

(1) A szövetségi jog, a nemzetközi megállapodások vagy a nemzetközi gyakorlatok eltérő rendelkezése hiányában a külföldiek a Szövetségi Köztársaság területére jogszerűen csak érvényes úti okmány birtokában léphetnek be (útlevél-kötelezettség).

Az FPG 15. §-ának (1) bekezdése szerinti egyéb úti okmányok:

- Külföldi útlevélek (az FPG 88–93. §-a)
- Egyezményes úti okmányok (az FPG 94. §-a)
- Kiváltságokkal és mentességekkel rendelkező személyek fényképes személyazonosító igazolványai (az FPG 95. §-a)
- Az Európai Unió tagállamainak állampolgárai részére kiadott ideiglenes úti okmányok (az FPG 96. §-a)
- Harmadik országok állampolgárainak hazaszállítására kiadott úti okmányok (az FPG 97. §-a)

A 2005. évi idegenrendészeti törvény (FPG) 16. §-a, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny I 100/2005 szám

Az útlevél-kötelezettség általános feltételei

(1) Amennyiben a közérdek, így különösen az útlevél- és idegenrendészeti, valamint külpolitikai érdekek megkívánják, a szövetségi belügyminiszter a szövetségi külügyminiszterrel egyetértésben rendeletet hozhat, amelyben megjelöli a Szerződésben nem részes államok által kiállított úti okmányok azon típusait, amelyek az útlevél-kötelezettség teljesítésére nem alkalmasak.

(2) A közös úti okmányba bejegyzett külföldiek kizárólag azon úti okmány birtokosának kíséretében utazhatnak az országba vagy hagyhatják el azt, amelybe bejegyezték őket. Ez nem alkalmazandó az 5–10. fejezettel összhangban a kitoloncolással vagy külföldre szállítással kapcsolatban hozott intézkedésekre.

(3) Azok a külföldiek, akik számára csoportos útlevélt állítottak ki, teljesítik az útlevél-kötelezettséget, azonban csak közösen utazhatnak be az országba vagy hagyhatják el azt. A csoport minden tagjának rendelkeznie kell a hatóságok által kiállított olyan okmánnyal, amelyből személyazonossága kitűnik. Ez nem alkalmazandó az 5–10. fejezettel összhangban a kitoloncolással vagy külföldre szállítással kapcsolatban hozott intézkedésekre.

A 2005. évi idegenrendészeti törvény (FPG) 17. §-a, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny I 100/2005 szám

Az útlevél-kötelezettség korlátozása

(1) Amennyiben a Szövetségi Kormány az osztrák szövetségi alkotmány (B-VG) 66. cikkének (2) bekezdése alapján kormányközi megállapodásokat köthet, úgy jogosult arra is, hogy viszonyossági alapon megállapodásokat kössön, miszerint az útlevél-kötelezettség alá tartozó külföldiek a 15. § (1) bekezdésében és a 16. § (3) bekezdésében említettekén kívüli más úti okmányokkal is beutazhatnak az országba, a Szövetségi Köztársaság területén ideiglenesen tartózkodhatnak, és az országot elhagyhatják. E külföldiek teljesítik az útlevél-kötelezettséget.

(2) Az (1) bekezdés szerinti azon megállapodások, amelyek az Osztrák Köztársaság határ menti területeire való utazást hivatottak megkönnyíteni, előírhatják, hogy az országba ilyen úti okmánnyal beutazó külföldiek csak az Osztrák Köztársaság határ menti területein tartózkodhatnak. Ilyen esetekben a nemzetközi megállapodás előírhatja továbbá, hogy az országba való beutazáshoz, az országban való ideiglenes tartózkodáshoz és az ország elhagyásához szükséges okmányt osztrák hatóság-nak kell ellenjegyeznie.

(3) Amennyiben a közérdek megkívánja, a szövetségi belügyminiszter a szövetségi külügyminiszterrel egyetértésben rendeletet hozhat, amelyben meghatározza, hogy az útlevél-kötelezettség alá tartozó bizonyos külföldiek más okmányokkal is beutazhatnak a Szövetségi Köztársaság területére, ott ideiglenesen tartózkodhatnak, és elhagyhatják az országot. E külföldiek teljesítik az útlevél-kötelezettséget.

(4) Az EGT- és a svájci állampolgárok személyazonosító igazolvánnyal is teljesíthetik az útlevél-kötelezettséget, és ilyen úti okmánnyal beutazhatnak az országba, a Szövetségi Köztársaság területén ideiglenesen tartózkodhatnak, és elhagyhatják az országot.

Az FPG 17. §-ának (1) bekezdése szerinti megállapodások:

Megállapodás az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének tagjai között a fegyveres erők jogállásáról (a fegyveres erők jogállásáról szóló NATO-megállapodás), Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny III. 135/1998, az Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny III. 96/1999 számában közzétett változatban, az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének tagállamai és a békepartnerségben részes egyéb államok közötti, a fegyveres erők jogállásáról szóló megállapodással (NATO PFP megállapodás) összefüggésben, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny III. 136/1998, az Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny III. 178/1998 számában közzétett változatban – lásd a fegyveres erők jogállásáról szóló NATO-megállapodás III. cikkének (1) bekezdését.

Az FPG 17. §-ának (2) bekezdése szerinti megállapodások: (lásd az osztrák útlevéltörvény (PassG) 2. § -ának (2) bekezdése szerinti megállapodásokat)

A 2005. évi idegenrendészeti törvény (FPG) 18. §-a, BGBl. I. 100/2005 szám

Az útlevél-kötelezettség alóli kivételek

(1) A külföldiekre nem vonatkozik az útlevél-kötelezettség a következő esetekben:

1. átvételi nyilatkozat kiadása (19. §);
2. a letelepedés és az ideiglenes tartózkodás szabályozásáról szóló osztrák törvénnyel összhangban ideiglenes tartózkodási jog biztosítása olyan esetekben, amikor a külföldi nem rendelkezik úti okmánnyal; vagy
3. átszállítás (48. §).

(2) A 120. és 121. § szerinti felelősségüktől függetlenül, nem tagadható meg azon külföldieknek az országba való beutazása, akik Ausztriában menedékjogot kaptak vagy kiegészítő védelemre jogosultak, és nem rendelkeznek érvényes úti okmánnyal, azonban személyazonosságukat valószínűsíteni tudják.

Az FPG 19. §-a – átvételi nyilatkozat

(1) Átvételi nyilatkozatot egy másik állam illetékes hatósága általi megkeresésre állítanak ki olyan külföldivel kapcsolatban, akit az említett állam területéről az Osztrák Szövetségi Köztársaság területére kitoloncolnak, és akit az Osztrák Köztársaság nemzetközi megállapodás (a (4) bekezdés), az Európai Közösség valamely egyezménye vagy nemzetközi gyakorlat alapján köteles átvenni.

(2) Az átvételi nyilatkozatnak kifejezetten tartalmaznia kell e megnevezést, valamint a külföldi személyazonosságát és állampolgárságát.

(3) Amennyiben nemzetközi megállapodás vagy az Európai Közösség valamely egyezménye másként nem rendelkezik, az átvételi nyilatkozat érvényességi idejét a külföldi átadásához szükséges időnek megfelelően kell meghatározni; az országba való belépéshez meg kell határozni a szerződő állam valamely határátkelőhelyét vagy egyéb helyét.

(4) Amennyiben a Szövetségi Köztársaság Kormánya az osztrák szövetségi alkotmány (B-VG) 66. cikkének (2) bekezdése alapján kormányközi megállapodásokat köthet, úgy jogosult arra is, hogy viszonyossági alapon megállapodásokat kössön, miszerint azon személyek, akik egy másik állam területére jogellenesen utaztak be, vagy akik az említett államba való beutazás vagy az ideiglenes ott-tartózkodás feltételeit nem vagy már nem teljesítik, a Szövetségi Köztársaságba ismételt beutazhatnak (viszsafogadási egyezmény).

A 2005. évi idegenrendészeti törvény (FPG) 23. §-a, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny I. 100/2005 szám

Orvosi igazolás

(1) A közegészség védelme érdekében az osztrák szövetségi egészségügyi és nőügyi miniszter rendeletet hozhat, amelyben megjelöli azon államokat, ahol igen jelentős a következőkkel kapcsolatos fertőzésveszély:

1. szokásos társadalmi érintkezéssel könnyen terjedő bejelentendő betegség (súlyos betegség) az osztrák járványügyi törvény [Epidimiegesetz] 1950 értelmében, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny 186/1950 sz.;
2. bármely más, nem bejelentendő komoly fertőzőes betegség; vagy
3. az osztrák tuberkulózistörvény 3. §-ának a) pontja értelmében bejelentendő tuberkulózis, Osztrák Szövetségi Jogi Közlöny 127/1968 sz.,

és ennek következtében fennáll a kockázata, hogy jelentős számú személy tartós és komoly veszélynek lesz kitéve.

(2) Azon külföldiek számára, akik a Szövetségi Köztársaság területére való beutazásukat közvetlenül megelőző hat hónapban ideiglenesen tartózkodtak az (1) bekezdés szerinti rendeletben megjelölt államban, vízumot lehet kiadni, feltéve hogy orvosi igazolást nyújtanak be arról, hogy nem szenvednek az (1) bekezdés szerinti rendeletben felsorolt betegségekben.

(3) A rendeletben meg kell jelölni azt a betegséget, amely az (1) bekezdés szerinti feltételeket teljesíti, valamint az orvosi igazolás tartalmát és érvényességi idejét.

LENGYELORSZÁG

Lengyelország nem fogadott el különleges szabályokat a személyazonosító iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozóan.

PORTUGÁLIA

Az 1995. február 21-i 5/95 sz. törvény (a személyazonosító okmányok birtoklására vonatkozó kötelezettséget megállapító törvény) 2. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy „A 16. életévüket betöltött állampolgárok mindig kötelesek személyazonosító okmányt maguknál tartani, ha nyilvános helyen, a nyilvánosság számára elérhető helyen vagy rendőri felügyelet alá tartozó helyen tartózkodnak”.

Az említett törvény 2. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy „Az (1) bekezdés alkalmazásában személyazonosító okmányok:

- a) a portugál állampolgárok számára kiadott személyazonosító igazolvány vagy útlevél;
- b) az Európai Közösség tagállamainak állampolgárai számára kiadott tartózkodási engedély, személyazonosító igazolvány vagy útlevél;
- c) nem uniós országok állampolgárai számára kiadott tartózkodási engedély, külföldiek személyazonosító igazolványa vagy útlevél”.

SZLOVÉNIA

A külföldiek kötelesek igazolni személyazonosságukat külföldi úti okmánnyal, személyazonosító igazolvánnyal vagy a külföldi országában előírt, a külföldi személyazonosságát igazoló egyéb megfelelő okmánnyal, a külföldiek számára kiadott úti okmánnyal, a külföldiek személyazonosító igazolványával, határátlépésre jogosító személyazonosító igazolvánnyal vagy bármely más, hatóság által kiállított fényképes közokirattal, amely lehetővé teszi a külföldi személyazonosságának megállapítását. A rendőr felszólítására a külföldiek kötelesek személyazonosságukat az említett okmányokkal igazolni, valamint bemutatni egy olyan engedélyt, amely bizonyítja, hogy jogszerűen utaztak be a Szlovén Köztársaságba, és jogszerűen tartózkodnak ott (75. cikk Ztuj-1-UPB3, Ur. I. RS (Szlovén Hivatalos Közlöny) 107/2006).

A külföldiek 20 000 SIT (83,46 EUR) összegű bírsággal sújthatók, ha a rendőr felszólítására nem mutatnak be olyan okmányt, amely bizonyítja, hogy jogszerűen utaztak be az országba és jogszerűen tartózkodnak ott, vagy ha a rendőr felszólítására nem igazolják személyazonosságukat (a Ztuj 97. cikkének (3) és (4) bekezdése).

SZLOVÁKIA

A határellenőrzés belső határokon való megszüntetése esetén a tagállamok a Schengeni határ-ellenőrzési kódex 21. cikkének c) és d) pontja értelmében jogszabályban írhatják elő az iratok és okmányok birtoklására vagy magánál tartására vonatkozó kötelezettséget, valamint a harmadik országbeli állampolgárok azon kötelezettségét, hogy a Schengeni Egyezmény 22. cikke értelmében bejelentkezzenek, amikor egy adott tagállam területére lépnek. A határellenőrzés megszüntetését követően valószínűleg fennmarad a harmadik országok állampolgárainak (a

szlovák állampolgárokéhoz hasonló) azon kötelezettsége, hogy a Szlovák Köztársaság területén való tartózkodásuk ideje alatt érvényes úti okmányt tartsanak maguknál (ideértve szükség esetén a vízumot, személyazonosító igazolványt vagy tartózkodási engedélyt is). Fennmarad ezenkívül a külföldieknek a 48/2002 sz. törvény 49. cikkének (2) bekezdése szerinti bejelentkezési kötelezettsége is.

FINNORSZÁG

A külföldiekről szóló törvény (301/2004) 13. szakasza – Útlevélek

A Finnországba való beutazás és ott-tartózkodás során a külföldiek kötelesek a származási országuk vagy a tartózkodási helyük szerinti ország hatóságai által kiállított érvényes útlevéllel rendelkezni, amelyet felszólításra be kell mutatni a határforgalom-ellenőrzésre illetékes hatóságoknak vagy a rendőrségnek.

A nemzeti jog nem írja elő az iratok vagy okmányok magánál tartására vonatkozó kötelezettséget az ország megtekintése során.

SVÉDORSZÁG

A 21. cikk c) pontjával kapcsolatos nemzeti rendelkezéseket a külföldiekről szóló törvény 9. fejezetének 9. §-a tartalmazza.

9. § A Svédországban élő külföldi köteles a rendőr felszólítására bemutatni útlevelét vagy a svédországi tartózkodási jogát igazoló egyéb okmányt. A külföldi köteles továbbá a Migrációs Hivatal vagy a rendőrség idézésére a hivatalban vagy a rendőrségen megjelenni, és svédországi tartózkodására vonatkozóan információkkal szolgálni. Ennek elmulasztása esetén a külföldit a rendőrség bekísérheti. Amennyiben a külföldi állampolgár személyes körülményei alapján vagy más okból feltételezhető, hogy a külföldi az idézésnek nem tesz majd eleget, a rendőrség előzetes idézés nélkül is bekísérheti.

A parti őrség köteles a rendőrség ellenőrző tevékenysége során együttműködni, elsősorban a tengeri forgalomra vonatkozó, illetve azzal összefüggő ellenőrzései révén. Amennyiben az ellenőrzést a parti őrség végzi, az útlevelet vagy egyéb okmányt a parti őrnök kell bemutatni.

Az első és második albekezdés alapján végzett ellenőrzések kizárólag akkor végezhetők, ha alapos okkal feltételezhető, hogy a külföldi nem jogosult Svédországban tartózkodni, vagy ha az ellenőrzésnek egyéb különleges okai vannak.

ROMÁNIA

A külföldiekről szóló 194/2002 sz. törvény 104. cikke kimondja, hogy:

- (1) A tartózkodási engedély bizonyítja a külföldi személyazonosságát és a Romániában való tartózkodási jogát, valamint a tartózkodás engedélyezett időtartamát és célját.

- (2) A tartózkodási engedély tulajdonosa köteles az engedélyt állandóan magánál tartani, azt másnak nem adhatja át, és az illetékes hatóságok felszólítására bármikor be kell mutatnia.

IZLAND

A nemzeti jogszabályok értelmében az izlandi állampolgárok nem kötelesek arra, hogy személyazonosító iratokat vagy okmányokat maguknál tartsanak. A rendőrségi törvény 15. cikkének (5) bekezdése értelmében azonban a rendőrség bármely (izlandi vagy külföldi állampolgárságú) személyt felszólíthat nevének, személyazonosító számának és lakcímének közlésére, valamint arra, hogy mindezeket személyazonosító okmány bemutatásával igazolja.

A külföldiekről szóló 96/2002 törvény 5. cikkének (1) bekezdése szerint – amennyiben az igazságügyi miniszter által hozott szabályok másként nem rendelkeznek – az Izlandra érkező külföldi köteles útlevéllel vagy úti okmányként elismert más személyazonosító okmánnal rendelkezni. Ugyanezen törvény 53. cikke értelmében a külföldi a rendőrség felszólítására köteles bemutatni személyazonosító okmányait, és szükség esetén információkkal szolgálni személyazonosságának, valamint az Izlandon való tartózkodása jogszerűségének megállapítása érdekében.

Az igazságügyi miniszter határozhat úgy, hogy a dán, finn, norvég és svéd állampolgárokon kívüli külföldiek az

Izlandon való tartózkodásuk teljes időtartama alatt kötelesek útlevéllel vagy más személyazonosító okmányt maguknál tartani. A miniszter e kötelezettség alól más külföldieket is mentesíthet.

A fentiek szerint tehát az izlandi hatóságok számos lehetőséggel rendelkeznek arra, hogy kötelezzék a külföldieket iratok és okmányok birtoklására vagy maguknál tartására Izlandra való megérkezésük és az országban való tartózkodásuk során egyaránt. A határellenőrzés megszüntetése a belső határokon nem érinti a fent említett rendelkezések alkalmazását.

NORVÉGIA

A bevándorlásról szóló törvény (a külföldi állampolgároknak a Norvég Királyságba való beutazásáról és ott-tartózkodásáról szóló, 1988. június 24-i 64. sz. törvény) 44. szakaszának első bekezdése foglalkozik e kérdéssel. E rendelkezés kimondja, hogy:

A rendőrség felszólítására a külföldi köteles igazolni személyazonosságát, és szükség esetén információkkal szolgálni személyazonosságának, valamint a királyságban való tartózkodása jogszerűségének megállapítása érdekében.

E rendelkezésnek megfelelően tehát a külföldiek kötelesek személyazonosító okmányok birtoklására és maguknál tartására. Az állampolgárokat ilyen kötelezettség nem terheli.